

Lad jer ikke presse på kvaliteten

Sæt prisen ned eller vi flytter borgeren. En så kontant besked møder flere kommuner i dag på private bosteder. Men bostederne skal holde fast i deres pris og modstå presset, anbefaler Flemming Trap Højer, der rådgiver bosteder i at forhandle med kommunerne.

Vi ser det i stadig stigende omfang. Kommunerne presser bostederne i pris, når de enten skal placere nye borgere, eller når det handler om borgere, der allerede bor på bostedet. Så truer de med at flytte borgeren, hvis ikke taksten bliver sat ned,” fortæller Flemming Trap Højer, der tidligere har været ansat i Socialtilsynet som sektionsleder og med en baggrund som jurist.

”Taksterne er jo fastsat ud fra budgettet, som tilsynet har godkendt. Så når kommunerne går ind og ønsker en takstnedsættelse, så er det jo det samme som at bede om, at bostedet sænker kvaliteten. Der er jo ikke noget at tage af. Sætter botilbuddet taksten ned uden at forringe kvaliteten, så fjerner de grundlaget for det budget, tilsynet har godkendt. Og så ender det jo med, at botilbuddet senere vil mangle penge og dermed blive truet på eksistensen,” siger Flemming Trap Højer, der derfor råder botilbuddene til at stå fast, når kommunerne ønsker at presse prisen.

”Det her handler om, at kommunen skal spare penge. Hvis de ønsker, at borgeren skal have et tilbud, der kræver færre

timer, så er det jo reel en revisitation, der skal til. Og så har borgeren et retskrav på at kunne klage og anke afgørelsen”.

Konsulenter kender ikke borgerne

Flemming Trap Højer oplever, at kommunerne i dag møder op med eksterne forhandlere, der ikke kender borgeren, og derved handler det udelukkende om en besparelse og ikke om borgerens behov. Forhandlerne sidder, ifølge Flemming Trap Højer, med et klart ”besparelsesmandat”, som skal opnås gennem disse forhandlinger.

”Kommunerne benytter sig i stigende grad af private konsulenter, der har specialiseret sig i at forhandle på det her område. Hvor de har deres viden og indsigt fra, er ofte ret utydeligt for mig i de møder, jeg deltager i. De går alt for ofte ind og blander sig i, hvordan stedet har organiseret sig, og hvordan de arbejder i hverdagen med borgeren. En opgave der blandt andet løses af Socialtilsynene i dag, og som jo skal være garanten for, at der er sammenhæng mellem pris og kvalitet i botilbuddet. Forhandlerne træder dermed langt ind over ledelses-

retten,” siger Flemming Trap Højer og fortsætter:

”Videre er det typisk en konsulent, som ikke kender borgeren, der skal forhandle om en borgers støttebehov. Og de forhandler nærmest med en pistol for panden af opholdsstedet, når de stiller det op med krav om prisreduktion på op til 30 procent eller mere, og hvis ikke det sker, påtænker de at fjerne borgeren fra tilbuddet,” fortæller Flemming Trap Højer, der frygter, at kvaliteten på bostederne bliver udhulet, hvis udviklingen fortsætter.

”

Kommunerne benytter sig i stigende grad af private konsulenter, der har specialiseret sig i at forhandle på det her område. Hvor de har deres viden og indsigt fra er ofte ret utydeligt for mig i de møder, jeg deltager i.

Flemming Trap Højer

”Vi må ikke glemme, at kommunerne generelt bruger de private bosteder til de komplicerede og tunge sager, mens de selv tager de lette. Når de forlanger så markante prisreduktioner, så kommer det til at betyde ringere faglighed, fordi det er et af de få steder, hvor der kan spares. Det vil udhule kvaliteten over tid. En kvalitet, som det vil tage meget lang tid at bygge op igen,” advarer Flemming Trap Højer.

”Dette her er skrue uden ende, hvis man går med på at sænke taksterne. Men det kræver virkelig hårdt på brystet at

modstå det pres. Kommunerne er nødt til at kende borgeren og løbende følge med i borgerens udvikling, hvis de vil se på, om der kan spares på nogle indsatser. Dette har kommunerne i stor stil svært ved, og jeg oplever ofte, at kommunerne end ikke har ført et personrettet tilsyn i årevis med de selvsamme borgere, de ønsker at

forhandle ned i pris. Man er derfor nødt til at gøre kommunerne det klart, hvilke konsekvenser en besparelse vil have. At det ikke harmonerer med det behov, som kommunen har visiteret ud fra oprindeligt, og den udvikling borgeren har haft,” siger Flemming Trap Højer. ☺

Kommuner flytter borgere til billigere tilbud

Flere og flere botilbud oplever, at kommunerne forsøger at flytte borgere til egen bolig med støtte.

Formålet er ikke til borgerens bedste men for at spare penge. Men afgørelser fra Ankestyrelsen viser, at botilbuddets vurdering af borgeren vejer tungt, når de skal afgøre, om kommunen er forpligtet til fortsat at tilbyde et botilbud. LOS opfordrer til, at bostederne holder fast i deres vurdering af borgeren over for kommunen.

Der bliver kortere og kortere mellem opkald til LOS-jurist Malene Larsen fra medlemmer, der oplever, at kommunerne vil flytte borgere til såkaldt botilbudslignende botilbud. Det vil sige borgere, som kommunen vil flytte fra et § 107 eller 108 botilbud

og over i en egen bolig med støttetimer fra det tidligere boligtilbud. Officielt fordi kommunerne mener, borgerne er i en positiv udvikling. Men jurist Malene Larsen er ikke i tvivl om formålet.

”Vi oplever det klart som et forsøg fra kommunerne på at spare penge. Meget ofte er botilbuddet jo ikke enige i, at borgeren er inde i en tilstrækkelig positiv udvikling, der berettiger, at borgeren skal flytte ud og kun modtage støtte. Men det er ofte svært for botilbuddene at gå imod kommunens ønske, fordi de gerne vil have et godt samarbejde med kommunen. Siger man kommunen imod, så er man jo allerede i samarbejdsvanskeligheder,” siger Malene Larsen og fortsætter:

”Kommunens vurdering står ofte i skarp kontrast til botilbuddets vurdering. Det kan være, at kommunen siger, at borgeren selv kan stå op om morgenen og selv begynder i aktivering, selvom botilbuddet hver morgen må yde massiv støtte til at få borgeren op og kun nogle dage lykkes med at få borgeren i aktivering eller beskæftigelse. Eller at de kan håndtere deres egen hygiejne og sørge for sig selv til trods for, at borgeren dagligt skal guides i at børste tænder og gå i bad,” fortæller Malene Larsen.

Hun mener, at kommunernes praksis stiller spørgsmålstegn ved, om det er økonomien eller borgerens behov og frie valg, der vejer tungest i visitationsprocessen.

Støtten skal passe til behov

Flere afgørelser fra Ankestyrelsen slår dog fast, at kommunerne ikke bare kan flytte borgerne ud fra deres egne vurderinger.

Ankestyrelsen præciserer, ifølge Malene Larsen, i en ny principafgørelse, at en borger visiteret til et permanent § 108 tilbud, så har borgeren altid et frit valg mellem § 108 tilbud, selvom kommunen har et ønske om, at borgere skal bo i et botilbudslignende tilbud. Ønsker borgeren at gøre brug af det frie valg, må kommunen ikke flytte borgeren til et botilbudslignende tilbud.

”I denne konkrete sag, der danner grundlag for principafgørelsen fra Ankestyrelsen, havde kommunen fejlagtigt udelukket borgerens brug af det frie valg ved at visitere borgeren til et botilbudslignende botilbud, hvor borgeren ikke ønskede at bo. Ankestyrelsen lagde til grund, at borgeren ønskede at gøre brug af det frie valg, og kommunen dermed var forpligtiget til at finde et varigt botilbud til borgeren, som borgeren var i målgruppen for,” siger Malene Larsen.

Er borgeren derimod visiteret til et midlertidigt § 107 tilbud, så kan kommunen godt vælge at reorganisere borgeren til et botilbudslignende tilbud med støtte. Men flere afgørelser fra Ankestyrelsen slår fast, at støtten i det nye tilbud stadig skal være egnet til at varetage borgerens behov, som

botilbuddet ofte giver udtryk for i deres vurderinger af borgeren.

”Afgørelser fra Ankestyrelsen viser, at botilbuddets vurderinger og dokumentation om borgerens tilstand og evner bliver vurderet højt i ankesager, når kommunerne ønsker at visiterer borgeren til egen bolig med støtte. Derfor er det vigtigt at dokumentere borgerens behov og sørge for at få dokumentation og vurderinger af dette ført til referat i forhandlingen med kommunen,” siger Malene Larsen.

Skjult dagsorden

Netop forhandlingerne med kommunerne kan ofte være hårde, mener Malene Larsen, der selv flere gange har

siddet sammen med medlemmer.

”Det er ofte eksterne konsulenter, der forhandler for kommunerne. Det gør dialogen meget anderledes. De fylder meget på møderne, selvom de ikke har myndighedskompetence. De har meget tydeligt en skjult dagsorden og går derfor ind over de faglige vurderinger fra sagsbehandleren – også selvom sagsbehandleren har mange års erfaring i samarbejdet med borgeren og måske tidligere har aftalt en helt anden plan med bostedet. Det bliver helt fejlet af banen. Måske har dialogen hidtil været, om borgeren skulle visiteres fra et midlertidigt botilbud til et varigt, og pludselig vil kommunens konsulent forhandle om egen bolig med støtte,” siger Malene Larsen.

”De kender ikke borgeren. De har ikke altid læst handleplan eller statusrapport, men har alligevel besluttet sig og trumfer ind med deres vurdering,” siger Malene Larsen, der ser et særligt mønster i hvilke borgere og tilbud, som kommunerne vælger ud, når prisen skal presses.

”Der er en tendens til, at kommunerne vælger sager ud, hvor borgerne har svært ved at tale deres egen sag og ikke har nogle pårørende til at klage. Det er desuden ofte de dyre anbringelses-sager og sager fra mindre botilbud, hvor det at miste blot en enkelt borger kan få stor betydning. Her er der et påfaldende sammenfald. Og her har vi selvfølgelig en meget vigtig opgave at være støtte for både borgerne og de botilbud, som forhandler med kommunerne,” siger Malene Larsen. ☉

DET SKAL DU VÆRE OPMÆRKSOM PÅ:

Hvad skal du være opmærksom på, når en anbringende kommune vil flytte borgeren fra et midlertidigt botilbud til et botilbudslignende tilbud, eksempelvis egen bolig med 10 ugentlige støttetimer:

- Har kommunen godtgjort, at borgeren ikke længere er i målgruppen for et midlertidigt botilbud?
- Har kommunen redegjort tilstrækkeligt for, at borgeren med en anden form for støtte kan bo i egen bolig?
- Kan borgeren betale for boligen? (Løbende husleje og udgifter forbundet med indflytning og fraflytning)
- Er borgeren blevet hørt?
- Træffer kommunen afgørelse om at flytte borgeren - Har kommunen ved revisteringen henvist til regler og praksis, der er anvendt?
- Træffer kommunen afgørelse om at flytte borgeren - Der er mulighed for, at borgeren kan klage over afgørelsen til Ankestyrelsen.
- LOS rådgiver om forhandling, deltager i forhandling og afholder kurser i forhandlingsteknik.